ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ (Ματθ. δ΄12-17)
14 Ἰανουαρίου 2018

«… Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν καὶ λέγειν· Μετανοεῖτε ἤγγικε γάρ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν…».

Μὲ αὐτὴ τὴ φράση ἀπὸ τὸ σύντομο σημερινὸ Εὐαγγελικὸ κείμενο τῆς πρώτης Κυριακῆς μετὰ τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου, ἡ Ἐκκλησία μᾶς εἰσάγει στὴ πραγματικότητα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία δὲν ἔχει τέλος, δὲν εἶναι ξένη καὶ μακρυνὴ πραγματικότητα γιὰ τοὺς πιστούς, ἀλλὰ ἐσωτερικὴ κατάσταση ποὺ ἐκφράζεται μὲ τὸν ἱερὸ πόθο καὶ τὴν ἀνάγκη τῆς παρουσίας Του στὴ ζωή τους, καλλιεργεῖται στὰ βάθη τῆς καρδιᾶς τους καὶ διαποτίζει τὸν πυρήνα τοῦ εἶναι τους.

Τὶ εἶναι ἆραγε ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ; Εἶναι φαινομενικότητα ἢ πραγματικότητα; Εἶναι ἰδεολογικὴ στάση τοῦ ἀνθρώπου ἢ οὐσιαστικὴ κατάσταση τῆς ψυχῆς του; Εἶναι τόπος ἢ τρόπος γιὰ ὅσους τὴν ἀναζητοῦν;

Σίγουρα ὅσοι ἐπιφανειακὰ ψάχνουν μέσα ἀπὸ τὸν περιορισμὸ τῆς λογικῆς, ἀντιμετωπίζουν τὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ὡς ἀφηρημένη καὶ εὐρύτερη χριστιανικὴ ἔννοια. Ὅσοι ὅμως τὴν ἀντικρύζουν μὲ τὰ μάτια τῆς πίστεως, διαπιστώνουν πὼς αὐτὴ ἀπεικονίζεται στὸν τρόπο τῆς δικῆς τους ζωῆς. Στὸ ὕφος καὶ στὸ ἦθος τους, στὴ ποιότητα δηλαδὴ τῆς ζωῆς τους. Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ διαφαίνεται τότε ὡς ἐξωτερικὴ ἔκφραση τῆς ἐσωτερικότητας τῆς ψυχῆς τους. Γι’αυτὸ οἱ συνειδητοὶ πιστοὶ εἶναι ἐπίγειοι ἄνθρωποι ἀλλὰ οὐράνιοι πολῖτες. Ζοῦν καὶ κινοῦνται στὴ γῆ, ἀλλὰ φρονοῦν καὶ συμμορφώνουν τὴν βιοτή τους μὲ τὸ πολίτευμα τοῦ οὐρανοῦ. Ἔχουν τὰ μάτια τους στὴ γῆ, μὰ κρατοῦν πάνω ἀπὸ αὐτὴν τὸ νοῦ καὶ τὴν καρδιά. Ζοῦν τὰ πρόσκαιρα καὶ τὰ παροδικά, ἀλλὰ μαγνητίζονται καὶ κινοῦνται πρὸς τὰ αἰώνια καὶ ἀληθινά. Μοιράζονται τὴν κοινωνία τῶν ἀνθρώπων, ἀλλά μετέχουν στὴ ζωὴ τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι βιώνουν τὴ Βασιλεία Του «ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν» τοῦ μετρητοῦ τους χρόνου μὲ τὴν προσδοκία τῆς αἰωνιοποίησής τους.

Πιστοί, ἔτσι, γίνονται «οἱ ἀτενίζοντες διαπαντὸς ἐν τῷ οὐρανῷ».

Κάθε ἄνθρωπος μέσα ἀπὸ τὴν ἀδυναμία τῆς φθαρτῆς φύσης του καὶ τῆς καθημερινῆς πτώσης του ἔχει μόνον ἕναν τρόπο νὰ ἀτενίζει τὸν οὐρανό. Τὸν ὑπέδειξε μὲ σα-

φήνεια στὴν σημερινὴ Εὐαγγελικὴ περικοπὴ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος μὲ τὴν προτροπὴ «Μετανοεῖτε».

Προτροπὴ γιὰ ἐπιστράτευση τῶν ψυχικῶν δυνάμεων μὲ προθυμία γιὰ συμμόρφωση στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἔναντι τῆς ἐλεύθερης ἐπιλογῆς τῶν πιεστικῶν ἀναγκῶν τῆς φθαρτῆς φύσεως. Προτροπὴ γιὰ ἀδιάκοπη ἀναγνώριση τῶν σφαλμάτων μας καὶ ἀλλαγὴ τῆς νοοτροπίας μας. Προτροπὴ γιὰ ἀντίσταση στὴν πτωτικὴ πορεία καὶ καλλιέργεια τῆς διαθέσεως μετανοίας.

«Τὸ πίπτειν ἀνθρώπινον, τὸ ἐμμένειν σατανικὸν» μᾶς διευκρινίζουν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας. Δηλαδή, τὸ νὰ πέφτει κανεὶς στὴν ἁμαρτία εἶναι γνώρισμα τῆς κοινῆς μας φύσεως, τὸ νὰ στέκεται ὅμως ἀμετανόητα ἀπὸ προτίμηση στὴν ἁμαρτία, εἶναι πιὰ γνώρισμα τῆς προσωπικῆς διαθέσεως.

Ἔρχεται σήμερα ὁ Χριστὸς καὶ μᾶς ὑποδεικνύει «ξένης βιοτῆς τὴν ἀπαρχὴν» πρὸς τὶς συνήθειές μας. Μᾶς ὑποδεικνύει τὴν ὁδὸ τῆς μετανοίας, δηλαδὴ τῆς μεταστροφῆς τοῦ δικοῦ μας τρόπου.

Μακάρι μέσα στὸ νέο χρόνο ποὺ ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ ἐπέτρεψε νὰ προστεθεῖ στὴ ζωή μας, νὰ ζήσουμε, νὰ βαδίσουμε ὅλοι μας τὴν ὁδὸ τῆς μετανοίας. Δηλαδὴ νὰ ἔχουμε τὴν ἑτοιμότητα νὰ δεχθοῦμε αὐτὸ τό μεγάλο δῶρο τοῦ Θεοῦ, τήν μετάνοια, πού μεταμορφώνει καὶ ἱεροποιεῖ τὴ ζωή μας, σὲ ἕναν κόσμο ποὺ καθημερινά μετέρχεται ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα νὰ ἀποϊεροποιήσει τὰ πάντα, καλλιεργῶντας τὴν ἐγωπάθειά μας, μὲ σκοπό τὴν ἀπομόνωσή μας ἀπὸ τὴν κοινωνία τῶν ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ.

Ἡ μετάνοια θά μεταμορφώσει τὴ ζωή μας, θὰ ἰσορροπήσει τὴν ὕπαρξή μας, θὰ ἐξασφαλίσει τὴν σωτηρία μας καὶ θὰ σώσει τὸν κόσμο ὅλο. Ἀμήν.